DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

Warszawa, 10 listopada 1953 r. | Nr 18 | Poz. 169—179

T R E Ś Ć:

169.

ZARZĄDZENIE Nr 274
MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 5 października 1953 r.

w sprawie powołania organów do spraw powszechnej inwentaryzacji środków trwałych.

(L. dz. GM/3/9333/53)

W wykonaniu postanowień uchwały Nr 896 Prezydium Rządu z dnia 10 października 1952 roku w sprawie przystąpienia do prac przygotowawczych dla przeprowadzenia powszechnej inwentaryzacji środków trwałych w gospodarce uspołecznionej Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Mon. Pol. Nr A-88, poz. 1372) zarządza się, co następuje:

§ 1. Powołuje się w zarządzie centralnym Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli:

a) stanowisko Pełnomocnika Resortowego Ministra Budownictwa Miast i Osiedli do spraw powszechnej inwentaryzacji środków trwałych (zwanego dalej Pełnomocnikiem Resortowym),
b) Resortową Komisję Inwentaryzacyjną (zwaną dalej Komisją Resortową.

Przy Pełnomocniku Resortowym tworzy się Resortowe Biuro Inwentaryzacyjne (zwane dalej Biurem Resortowym) w składzie ustalanym przez Ministra Budownictwa Miast i Osiedli na wniosek Pełnomocnika Resortowego.

Na okres od dnia 6 października 1953 r. skład Biura Resortowego ustala załącznik do zarządzenia.

§ 2. Dyrektorzy centralnych zarządów (zarządów) z wyjątkiem Centralnych Zarządów: Zaopatrzenia i Transportu powołają w ramach posiadanych etatów w porozumieniu z Pełnomocnikiem Resortowym swych pełnomocników do spraw powszechnej inwentaryzacji oraz powołają w miarę potrzeby na wniosek Pełnomocnika Resortowego podległe pełnomocnikom biura inwentaryzacyjne.

Sprawa organów do spraw powszechnej inwentaryzacji w wymienionych wyżej dwóch centralnych zarządach oraz w Instytucie Budownictwa Mieszkaniowego zostanie ustalona odrębnie.

§ 3. Do zadań Pełnomocnika Resortowego należy przeprowadzenie prac przygotowawczych do powszechnej inwentaryzacji środków trwałych w ramach resortu, rozwiązywanie łączących się z inwentaryzacją zagadnień o charakterze resortowym oraz kierownictwo akcją inwentaryzacyjną w resorcie.

W powyższym zakresie do obowiązków Pełnomocnika Resortowego należy w szczególności:

1) zorganizowanie aparatu kierowniczego i wykonawczego w ramach resortu;
b) opracowanie zgodnie z wymaganiami § 3 pkt. 3 powołanej na wstępie uchwały Prezydium Rządu i na podstawie ramowej instrukcji Generalnego Pełnomocnika Rządu dla Spraw Powszechnej Inwentaryzacji resortowych instrukcji metodologicznych oraz zatwierdzanie instrukcji podległych Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli jednostek organizacyjnych;
3) ustalenie szczegółowej nomenklatury i klasyfikacji obiektów typowych dla resortu budownictwa miast i osiedli;
4) zorganizowanie i przeprowadzenie szkolenia pracowników aparatu spisowego;
5) przygotowanie techniczne powszechnej inwentaryzacji;
6) nadzór nad przebiegiem prac przygotowawczych i wykonawczych w zarządzie centralnym Ministerstwa i jednostkach podległych Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli;
7) opracowanie zbiorczych zestawień powszechnej inwentaryzacji w skali resortu.

Pełnomocnik Resortowy prowadzi prace w powyższym zakresie przy pomocy Komisji Resortowej oraz — w miarę potrzeby — ekspertów powołanych dla wykonania poszczególnych zadań.

§ 4. W związku z wykonywaniem powyższych zadań Pełnomocnik Resortowy ma prawo do:

1) reprezentowania resortu w sprawach inwentaryzacji wobec Generalnego Pełnomocnika Rządu i wobec innych resortów;
2) wydawania szczegółowych wytycznych, regulaminów i wskazówek w sprawie wykonania przez jednostki organizacyjne resortu zadań związanych z powszechną inwentaryzacją;
3) kontroli wykonania powyższych wytycznych, regulaminów i wskazówek oraz kontroli wykonania w resorcie prac związanych z powszechną inwentaryzacją;
4) wydawania poleceń organom do spraw powszechnej inwentaryzacji powołanym w centralnych zarządach (zarządach) i w Instytucie Budownictwa Mieszkaniowego w sprawie prac prowadzonych lub nadzorowanych przez nie w powyższym zakresie;
5) opiniowania kandydatur na stanowiska pełnomocników w centralnych zarządach (zarządach) oraz występowania z wnioskami o ich odwołanie;
6) stawianie wniosków w sprawie organizacji w centralnych zarządach biur inwentaryzacyjnych;

7) stawiania wniosków do Ministra Budownictwa Miast i Osiedli w sprawach:
   a) powoływania i odwoływania członków Komisji Resortowej,
   b) powoływania ekspertów do poszczególnych prac związanych z inwentaryzacją,
   c) składu osobowego Biura Resortowego,
   d) wydania zarządzeń i instrukcji normatywnych w sprawach merytorycznych i organizacyjnych związanych z powszechną inwentaryzacją,
8) stawiania wniosków w sprawie pokrycia kosztów akcji inwentaryzacyjnej w resorcie.

Kierownicy jednostek organizacyjnych zarządu centralnego Ministerstwa obowiązani są do okazywania Pełnomocnikowi Resortowemu przy wykonywaniu przezeń obowiązków niezbędnej pomocy, każdy w swoim zakresie działania.

W sprawach spornych związanych z pełnieniem objętych niniejszym paragrafem funkcji Pełnomocnika Resortowego decyduje Minister Budownictwa Miast i Osiedli.

§ 5. Do zadań Komisji Resortowej należy:
1) opiniowanie instrukcji resortowych i projektów instrukcji jednostek organizacyjnych resortu;
2) opiniowanie programu szkolenia aparatu powszechnej inwentaryzacji w resorcie;
3) ocena prac ekspertów i koreferatów;
4) wydawanie opinii w innych sprawach przedstawionych przez Pełnomocnika Resortowego.

§ 6. Przewodniczącym Komisji Resortowej jest Pełnomocnik Resortowy. W skład Komisji wchodzą przedstawiciele Departamentów: Planowania, Produkcji Podstawowej, Techniki, Głównego Mechanika i Energetyka, Produkcji Pomocniczej, Inwestycji, Budżetowego, Finansowego i Księgowości oraz Centralnych Zarządów: Warszawa, „ZOR", Robót Instalacyjnych, Robót Inżynieryjnych, Sprzętu i Mechanizacji, Prefabrykacji, Zaopatrzenia, Transportu, Szkolenia Zawodowego i Zarządów Zaopatrzenia Robotniczego oraz Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych.

Posiedzenia Komisji odbywają się w składzie: przewodniczący i 6-ciu członków stałych wyznaczonych przez przewodniczącego w zależności od porządku dziennego.

W posiedzeniach mogą brać udział prócz członków stałych specjaliści spośród pracowników resortu zapraszani przez przewodniczącego oraz eksperci.

§ 7. Komisja Resortowa ustala opinie większością głosów. — W razie równości głosów decyduje głos przewodniczącego.

§ 8. W razie potrzeby mogą być powoływane za zgodą Ministra na wniosek Pełnomocnika Resortowego: a) podkomisje branżowe dla poszczególnych jednostek organizacyjnych Ministerstwa w składzie złożonym z członków Komisji Resortowej i przedstawicieli danej jednostki powoływanych przez jej kierownika w porozumieniu z Pełnomocnikiem Resortowym b) zespoły robocze.

Podkomisje obradują pod przewodnictwem Penłomocnika Resortowego lub osoby przez niego delegowanej.

§ 9. Eksperci powoływani są do wykonania prac wymagających specjalnego przygotowania fachowego, a w szczególności do:
1) opracowywania, bądź oceny szczegółowej nomenklatury środków trwałych;
2) ustalenia ramowych średnich okresów użytkowania środków trwałych;
3) ustalenia wskaźników obliczeniowych i cen jednostkowych;
4) ustalenia metod obliczenia wartości zużycia i wartości likwidacyjnej;
5) opracowywania zagadnień z zakresu organizacji i techniki przeprowadzania inwentaryzacji.

Prace ekspertów przed przedstawieniem ich na Komisję Resortowa podlegają ocenie koreferentów.

Eksperci i koreferenci wykonują powierzone im prace odpłatnie na podstawie zawartych umów.

§ 10. Do zadań pełnomocników w centralnych zarządach (zarządach) należy przeprowadzenie prac przygotowawczych do powszechnej inwentaryzacji w danej jednostce i w podległych jej zakładach pracy oraz kierowanie przeprowadzeniem w tych jednostkach powszechnej inwentaryzacji przez aparat organizacyjny powołany stosownie do przepisów § 3, pkt. a i § 4 pkt. 4 zarządzenia z tym zastrzeżeniem, że decyzje w sprawach organizacyjnych i administracyjnych dotyczących powszechnej inwentaryzacji wydawane są przez kierownika danej jednostki na wniosek pełnomocnika.

Pełnomocnicy oraz pracownicy biura lub odpowiednia ich część zwalniani są w miarę potrzeby na żądanie Pełnomocnika Resortowego od innych obowiązków służbowych.

§ 11. Zarządzenie obowiązuje od dnia 5 października 1953 r.

Minister **R. Piotrowski**

Załącznik do zarządzenia Nr 274 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli.

Skład Resortowego Biura Inwentaryzacji na okres od dnia 6 października 1953 r. ustala się w ilości 3 osób, a mianowicie:
1. Kierownik biura. Symbol K — 1 pracownik w grupie uposażenia IV.
2. Referat organizacyjny. Symbol RO — 1 pracownik v grupie uposażenia V.
3. Sekretariat. Symbol S — 1 pracownik w grupie uposażenia VI.

W zakresie przepisywania na maszynach Pełnomocnik Resortowy do chwili powstania Hali Maszyn korzysta z obsługi Departamentu Księgowości .

170.

ZARZĄDZENIE Nr 277

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 1 października 1953 r.

w sprawie przejęcia przez Zarząd Zaopatrzenia Robotniczego agend zaopatrzenia robotniczego

(L. dz.: GM/3/9975/53)

Zgodnie z postanowieniami uchwały Nr 352 Prezydium Rządu z dnia 13 maja 1953 r. w sprawie organizacji zarządów zaopatrzenia robotniczego (Mon. Pol. Nr A-52 z dnia 30 maja 1953 r., poz. 582) oraz zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 21 lipca 1953 r. zmieniającym zarządzenie z dnia 28 września 1951 r. w sprawie zasad tworzenia oddziałów zaopatrzenia robotniczego oraz ich organizacji (Monitor Polski Nr A-71 z dnia 31 lipca 1953 r. poz. 859), zarządzam, co następuje:

§ 1. Centralne zarządy budownictwa miejskiego w zasięgu działalności, których istniała oddziały zaopatrzenia robotniczego, przekażą Zarządowi Zaopatrzenia Robotniczego w terminie do dnia 31 października 1953 r. całokształt spraw z zakresu planowania oraz sprawozdawczości rzeczowej i finansowej za okres od 1 stycznia 1953 r. do 30 września 1953 r. Materiały powinny być przekazane w formie poprawnej i wykończonej.

§ 2. Okólnik Nr 64 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 17 września 1952 r. w sprawie składania bilansów przez oddziały zaopatrzenia robotniczego (L. dz. D-VI/2/1126/ /52) traci moc obowiązująca z dniem 1 października 1953 r.

Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 października 1953 r.

Minister wz. **J. Żakowski**

171.

ZARZĄDZENIE Nr 278

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 10 października 1953 r.

w sprawie uproszczonych rozliczeń za roboty budowlano-montażowe w budownictwie osiedlowym.

(L. dz. SWKCiU/378/53)

W celu usprawnienia rozliczeń za roboty budowlano-montażowe w budownictwie osiedlowym, zarządza się, co następuje:

§ 1. Do § 2 zarządzenia Nr 93 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 23 kwietnia 1953 r. w sprawie uproszczonych rozliczeń za roboty budowlano-montażowe w budownictwie osiedlowym (Dz. Urz. Min. Bud. M. i O. Nr 7, poz. 84) wprowadza się nowy ust. 1a o brzmieniu następującym, „Termin o którym mowa w ust. 1 w zakresie robót zleconych przez Dyrekcje Budowy Osiedli Robotniczych:
1) Warszawa — „Północ"
2) Warszawa — „Południe"
3) Warszawa — „Wschód"
4) Warszawa — „Okręgowa"
5) Gdańsk
6) Poznań
7) Stalinogród
8) Rzeszów
9) Nowa Huta

ustala się na dzień 30 listopada 1953 r.".

§ 2. Termin ustalony w § 3 ust. 1 zarządzenia cytowanego wyżej, dla dyrekcji wyszczególnionych w § 1 zmienia się na dzień 30 listopada 1953 roku.

§ 3. Zainteresowane centralne zarządy budownictwa miejskiego złożą do Samodzielnego Wydziału Kosztorysów Cen i Umów dane z wykonania postanowień zarządzenia w terminie do dnia 10 grudnia 1953 r.

§ 4. Zarządzenie obowiązuje od dnia 30 czerwca br.

Minister R. Piotrowski

172.

ZARZĄDZENIE Nr 279 MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 12 października 1953 r.

w sprawie trybu postępowania w przypadkach przekroczeń planów funduszu płac.

(L. dz. D.XIII/3/8619/53)

Na podstawie uchwały Nr 54 Prezydium Rządu z dnia 10 stycznia 1953 r. w sprawie zasad bankowej kontroli płac w państwowych i spółdzielczych przedsiębiorstwach przemysłowych, handlowych i usługowych na rozrachunku gospodarczym (Mon. Pol. Nr A-15, poz. 211) i uchwały Nr 294 Prezydium Rządu z dnia 18 kwietnia 1953 r. w sprawie zasad wydawania przez banki specjalne środków na fundusz płac przedsiębiorstwom wykonawstwa inwestycyjnego oraz zasad i trybu kontroli bankowej (Mon. Pol. Nr A-41, poz. 494), w celu stosowania w resorcie Ministra Budownictwa Miast i Osiedli właściwego trybu postępowania w przypadkach przekroczeń planów funduszu płac zarządza się, co następuje:

I. Tryb postępowania w przypadkach przekroczeń planów funduszu płac w jednostkach finansowanych przez Oddziały Banku Inwestycyjnego.

§ 1. 1. Dyrektor (kierownik) jednostki bezpośrednio finansowej natychmiast po stwierdzeniu przekroczenia planu funduszu płac na płace osobowe robotników, uczniów i pracowników straży przystępuje do badania przyczyn przekroczenia oraz podejmuje środki zmierzające do likwidacji ewentualnych, dalszych przekroczeń.

2. Do dnia 15 po miesiącu, w którym nastąpiło przekroczenie planu funduszu płac dyrektor (kierownik) jednostki bezpośrednio finansowanej przedstawia dyrektorowi zjednoczenia (przedsiębiorstwa) dokładny opis przyczyn przekroczenia i podjętych środków zmierzających do likwidacji ewentuanych dalszych przekroczeń wraz z odpowiednimi analizami planów produkcji, zatrudnienia, wydajności i funduszu płac.

3. W przypadku niewłaściwego opracowania materiałów, dyrektor zjednoczenia (przedsiębiorstwa natychmiast zwraca je do ponownego opracowania w terminie do dnia 20 po miesiącu, w którym nastąpiło przekroczenie ze wskazaniem zawartych w nich uchybień.

4. Dyrektor zjednoczenia (przedsiębiorstwa) stosuje sankcje premiowe w stosunku do kierownictwa i odpowiedzialnych zespołów pracowników jednostki finansowanej bezpośrednio w przypadku nienadesłania przez dyrektora (kierownika) danej jednostki, właściwych materiałów w terminie określonym w ustępie 3 lub w przypadku kilkakrotnego niewłaściwego opracowania materiałów w terminie określonym w ust. 2.

5. Dyrektor zjednoczenia (przedsiębiorstwa) może wprowadzić stosowanie przepisów zawartych w ustępach 1—4 w odniesieniu do zarządów budowlanych i jednostek równorzędnych nie finansowych bezpośrednio.

§ 2. 1. Do dnia 20 następnego miesiąca po kwartale sprawozdawczym jednostka finansowana bezpośrednio przesyła do zjednoczenia (przedsiębiorstwa) 2 kopie bankowych sprawozdań z wykonania planu funduszu płac.

2. Do dnia 28 następnego miesiąca po kwartale sprawozdawczym zjednoczenie (przedsiębiorstwo) przesyła do centralnego zarządu, po jednej kopii bankowych sprawozdań jednostek bezpośrednio finansowanych, 2 egzemplarze sprawozdań w układzie bankowym oraz 2 egzemplarze szczegółowo uzasadnionego wniosku w przedmiocie legalizacji kwartalnego przekroczenia w skali zjednoczenia z odpowiednimi analizami produkcji, wydajności, zatrudnienia i funduszu płac i opisem podjętych środków, zmierzających do likwidacji ewentualnych dalszych przekroczeń.

3. Zjednoczenia (przedsiębiorstwa) opracowują wnioski w przedmiocie legalizacji na podstawie materiałów otrzymywanych od jednostek podległych, zgodnie z przepisami § 1 zarządzenia, a także na podstawie własnej kontroli.

4. Do dnia 10 drugiego miesiąca po kwartale sprawozdawczym centralny zarząd przesyła do Departamentu Zatrudnienia i Płac po jednym egzemplarzu sprawozdań zbiorczych zjednoczeń i wniosków legalizacyjnych zjednoczeń, sprawozdanie zbiorcze centralnego zarządu w układzie bankowym oraz wniosek w przedmiocie legalizacji przekroczenia wykazanego w sprawozdaniu zbiorczym centralnego zarządu wraz z odpowiednimi analizami planu produkcji, wydajności, zatrudnienia i funduszu płac i opisem podjętych środków zmierzających do likwidacji ewentualnych dalszych przekroczeń.

§ 3. 1. Dyrektor zjednoczenia (przedsiębiorstwa) podejmuje decyzję w przedmiocie legalizacji kwartalnych przekroczeń planu funduszu płac pokrycia bezwzględnych przekroczeń planu funduszu płac w poszczególnych pozycjach planu we własnym zakresie na podstawie przepisów punktów 34 a i 35 instrukcji Banku Inwestycyjnego najpóźniej do dnia 30 następnego miesiąca po kwartale sprawozdawczym.

2. Dyrektor zjednoczenia (przedsiębiorstwa) przesyła kopie decyzji w terminie określonym w ust. 1 do właściwego centralnego zarządu i Departamentu Zatrudnienia i Płac.

3. Dyrektor centralnego zarządu podejmuje decyzję w przedmiocie legalizacji kwartalnych przekroczeń planu funduszu płac i pokrycia bezwzględnych przekroczeń planu funduszu płac w poszczególnych pozycjach planu we własnym zakresie na podstawie przepisów punktów 34 b) i 35 instrukcji Banku Inwestycyjnego najpóźniej do dnia 10 drugiego miesiąca po kwartale sprawozdawczym.

4. Dyrektor centralnego zarządu przesyła kopie decyzji w terminie określonym w ustępie 3 do Departamentu Zatrudnienia i Płac.

5. Decyzje podejmowane przez dyrektorów centralnych zarządów albo dyrektorów przedsiębiorstw należy zaopatrywać w pieczęć centralnego zarządu albo przedsiębiorstwa. Pod podpisem należy wymieniać pismem maszynowym nazwisko podpisującego.

§ 4. 1. Do dnia 22 drugiego miesiąca po kwartale sprawozdawczym Departament Zatrudnienia i Płac opiniuje złożony przez dyrektora centralnego zarządu wniosek w przedmiocie legalizacji kwartalnego przekroczenia planu funduszu płac w skali centralnego zarządu i przedstawia go Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli do decyzji.

2. W przypadku zalegalizowania przekroczenia, Departament Zatrudnienia i Płac przesyła natychmiast decyzję Ministra Budownictwa Miast i Osiedli dyrektorowi centralnego zarządu do wiadomości.

3. Po otrzymaniu decyzji Ministra Budownictwa Miast i Osiedli dyrektor centralnego zarządu zawiadamia dyrektorów zjednoczeń o legalizacji przekroczeń w skali zjednoczeń oraz legalizuje w drodze wystąpienia do właściwego oddziału banku, kwartalne przekroczenia planu funduszu płac w nadzorowanych jednostkach z wyłączeniem jednostek bezpośrednio finansowanych, podległych zjednoczeniom (przedsiębiorstwom).

4. Na podstawie zawiadomienia, wymienionego w ust. 3, dyrektor zjednoczenia (przedsiębiorstwa) legalizuje w drodze wystąpienia do właściwego oddziału banku przekroczenia podległych jednostek bezpośrednio finansowanych.

§ 5. 1. Ewentualne wnioski centralnego zarządu o wydanie decyzji zezwalającej na wypłatę kwot na płace pracowników administracji budów i administracji ogólnej oraz pracowników grupy niewytwórczej, stanowiących przekroczenie funduszu płac będą załatwiane tylko w przypadkach, gdy centralny zarząd wskaże na oszczędności w innych jednostkach przezeń nadzorowanych w wysokości co najmniej równej przekroczeniu funduszu płac w odpowiednich grupach pracowniczych.

2. Ewentualne wnioski należy przedstawiać przez Departament Zatrudnienia i Płac do Ministra Budownictwa Miast i Osiedli do decyzji najpóźniej na 4

dni przed wypłatą wynagrodzeń za dany miesiąc dla pracowników administracji budów i administracji ogólnej oraz pracownków grupy niewytwórczej.

§ 6. 1. W przypadkach niepodjęcia przez zarząd budowlany lub zjednoczenie (przedsiębiorstwo) właściwych środków w przedmiocie likwidacji przekroczeń planów funduszu płac dyrektor jednostki nadrzędnej stosuje sankcje premiowe wobec dyrekcji i odpowiedzialnych zespołów pracowników tych jednostek organizacyjnych.

2. W przypadku nie podjęcia przez centralny zarząd dostatecznych środków w przedmiocie likwidacji przekroczeń planów funduszu płac, Minister Budownictwa Miast i Osiedli stosuje sankcje premiowe wobec odpowiedzialnych zespołów pracowników centralnego zarządu.

II. Tryb postępowania w przypadkach przekroczeń planów funduszu płac w jednostkach finansowanych przez Oddziały Narodowego Banku Polskiego.

§ 7. 1. Wnioski o ostateczne tj. legalizujące zezwolenia na wypłacenie kwot przekroczenia funduszu płac przedstawiane są do centralnego zarządu najpóźniej do dnia 16 po miesiącu sprawozdawczym, zaś do Ministra Budownictwa Miast i Osiedli przez Departament Zatrudnienia i Płac najpóźniej do dnia 22 po miesiącu sprawozdawczym.

2. Wniosek o ostateczne tj. legalizujące zezwolenie powinien zawierać szczegółowe uzasadnienie przekroczenia z odpowiednimi analizami planów produkcji, wydajności, zatrudnienia i funduszu płac oraz opis przedsięwziętych środków zmierzających do likwidacji ewentualnych dalszych przekroczeń. We wniosku należy złożyć oświadczenie, że przekroczenie znalazło pokrycie w ramach ogólnego funduszu płac centralnego zarządu kontrolowanego przez Narodowy Bank Polski, zaplanowanego na dany kwartał.

§ 8. 1. Przedsiębiorstwa przesyłają 2 kopie sprawozdań kierowanych do oddziału banku z wykonania planu osobowego funduszu płac do centralnego zarządu.

2. Centralny zarząd przesyła do Departamentu Zatrudnienia i Płac sprawozdanie zbiorcze z wykonania planu osobowego funduszu płac w ujęciu zbiorczym jednostek finansowanych przez Narodowy Bank Polski w terminie do dnia 22 następnego miesiąca po miesiącu sprawozdawczym.

§ 9. Postanowienia § 6 stosowane są w odniesieniu do postępowania w przypadkach przekroczeń planów funduszu płac w jednostkach finansowanych przez Oddziały Narodowego Banku Polskiego.

III. Postanowienia końcowe.

§ 10. Tryb postępowania w przypadkach przekroczeń planów funduszu płac w przedsiębiorstwach wykonawstwa inwestycyjnego nadzorowanych przez wojewódzkie zarządy budowlanych przedsiębiorstw powiatowych i biurach projektowych zostanie uregulowany innymi przepisami.

§ 11. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 lipca 1953 r.

Minister R. Piotrowski

173.

ZARZĄDZENIE Nr 283

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 20 października 1953 r.

zmieniające zarządzenie Nr 129 w sprawie zasad postępowania z remanentami materiałów oraz urządzeniami placu budowy pozostałymi na placu budowy po zakończeniu robót.

(L. dz. D.VII/1/6880/53)

W celu umożliwienia osiedlom mieszkaniowym, oddawanym do użytku, korzystania z prowizorycznych instalacji świetlnych do czasu założenia stałych linii zasilających, zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Nr 129 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 5 czerwca 1953 r. w sprawie zasad postępowania z remanentami materiałów oraz urządzeniami placu budowy pozostałymi na placach budowy, po zakończeniu robót (Dz. Urz. M. B. M. i O. z dnia 28 czerwca 1953 r. Nr 9, poz. 107) wprowadza się następujące zmiany:

1) dotychczasowe brzmienie § 3 otrzymuje oznaczenie „1" jako ustęp pierwszy;

2) w § 3 wprowadza się nowy ustęp o oznaczeniu „2" w brzmieniu:
„W przypadku korzystania przez osiedla mieszkaniowe z prowizorycznych linii oświetlenia elektycznego, — wchodzących w skład zagospodarowania placu budowy, — zezwala się przy likwidacji placu budowy na pozostawienie tych prowizorycznych linii zasilających budynki mieszkalne w stanie przydatnym do eksploatacji do czasu wykonania stałej elektrycznej linii zasilającej. Pozostawienie prowizorycznej linii elektrycznej w oddanym do użytku osiedlu mieszkaniowym należy udokumentować protokółem konieczności";

3) przepis § 4 otrzymuje brzmienie:
„1. Przy przekazywaniu prowizorycznej linii zasilającej, przedstawiciel przedsiębiorstwa i przedstawiciel administracji domów po ustaleniu stanu licznika elektrycznego, składają do Zakładu Sieci Elektrycznych wniosek o rozwiązanie umowy zawartej z przedsiębiorstwem o dostarczenie energii elektrycznej i zawarcie nowej umowy z administracją domów.
2. Z dniem przekazania prowizorycznej linii zasilającej, przedsiebiorstwo zwolnione jest od odpowiedzialności za należyte utrzymywanie prowizorycznej linii";

4) dotychczasowe przepisy §§ 4, 5, 6 i 7 otrzymują oznaczenie §§ 5, 6, 7 i 8.

Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 lipca 1953 r.

Minister wz. J. Żakowski

174.

ZARZĄDZENIE Nr 287

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 10 października 1953 r.

w sprawie pogłębienia współpracy resortowych jednostek organizacyjnych z Polskim Związkiem Inżynierów i Techników Budownictwa.

(L. dz. D.VII/1/8121/53)

Związku z § 8 uchwały Nr 394 Prezydium Rządu z dnia 30 maja 1953 r. w sprawie pogłębienia współpracy organów administracji gospodarczej ze stowarzyszeniami naukowo-technicznymi zrzeszonymi w Naczelnej Organizacji Technicznej (Mon. Pol. Nr A-56, poz. 711) w celu ściślejszego powiązania i rozwoju nowych form działalności odczytowo-szkoleniowej, organizowania narad i konferencji naukowo-technicznych, organizowania udziału inżynierów i techników w ogólnych akcjach socjalistycznego współzawodnictwa pracy i pracach na terenie klubów racjonalizacji i techniki oraz działalności w dziedzinie piśmiennictwa technicznego (książek i periodyków) zarządza się, co następuje:

§ 1. Dyrektorzy departamentów i dyrektorzy centralnych zarządów budownictwa miejskiego obowiązani są do ścisłego współdziałania w zakresie rozwijania postępu w dziedzinie techniki i organizacji produkcji z Polskim Związkiem Inżynierów i techników Budownictwa — stowarzyszeniem naukowo-technicznym zrzeszonym w Naczelnej Organizacji Technicznej. Dyrektorzy zjednoczeń budowlanych i kierownicy zarządów budowalnych (kierownicy robót) obowiązani są do zapoznawania podległych im kadr technicznych z zadaniami planowymi w szczególności na odcinku postępu technicznego, przy ścisłym współdziałaniu z kołami zakładowymi polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa.

§ 2. Dyrektorzy zjednoczeń budowlanych obowiązani są do współpracy z kołami Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa w szczególności przez:

— zapewnienie niezbędnej pomocy organizacyjnej w pracach na odcinku postępu technicznego,
— pomoc w popularyzowaniu nowych metod pracy i doświadczeń w dziedzinie postępu technicznego,
— udzielanie pomocy w organizowaniu domów inżyniera i technika.

§ 3. 1. W oparciu o zadania wynikające z planu (w skali rocznej lub kwartalnej), Departament Techniki przy współpracy przedstawicieli Zarządu Głównego Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa uzgodni wytyczne dla prac tego Związku.

2. W ustaleniu wytycznych w dziedzinie rozwoju postępu technicznego należy wziąć pod uwagę oddolną, twórczą inicjatywę w tym zakresie. Ocenę pracy koła Polskiego Związku Inżynierów i Techników Bu-

downictwa przy zjednoczeniu budowlanym na odcinku współpracy koła i zjednoczenia w zakresie postępu technicznego przeprowadza dyrektor zjednoczenia łącznie z przedstawicielami koła przy zjednoczeniu.

§ 5. 1. Dla pogłębienia współpracy organów Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa z jednostkami organizacyjnymi resortu w zakresie rozwijania postępu technicznego, wydelegowani przez Ministra Budownictwa Miast i Osiedli przedstawiciele wezmą udział w zebraniach Zarządów Głównych Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych, a także w zjazdach delegatów i naradach, na których omawiane będą sprawy mobilizacji inżynierów i techników do prac w dziedzinie rozwoju postępu technicznego i podnoszenia poziomu zawodowego inżynierów, techników i wysuniętych na kierownicze stanowiska robotników.

2. Przedstawiciele zarządu koła stowarzyszenia inżynierów i techników przy zjednoczeniu powinni brać udział we wszystkich odprawach i naradach organizowanych przez kierowników robót a dotyczących planu rozwoju postępu technicznego i podnoszenia poziomu zawodowego kadr technicznych.

§ 6. Kierownicy przedsiębiorstw budowlano-montażowych obowiązani są brać udział w uroczystych zebraniach kół zakładowych Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa — poświęconych wyróżnieniu ich pracowników odznaczających się w rozwoju postępu technicznego.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1953 r.

Minister wz. J. Żakowski

175.

OKÓLNIK Nr 62

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 13 października 1953 r.

w sprawie trybu postępowania przy udzielaniu zezwoleń na wykonanie robót elewacyjnych.

(L. dz. D.VII/3/9047/53)

Wnioski określone w ust. 3 okólnika Nr 34 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 30 sierpnia 1951 r. w sprawie trybu postępowania przy udzielaniu zezwoleń na wykonanie robót elewacyjnych (Dz. Urz. M. B. M. i O. Nr 10, poz. 101), należy przesyłać nie do Departamentu Techniki lecz do Departamentu Produkcji Podstawowej w celu przedstawienia Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli do decyzji.

Minister wz. A. Wolski

176.

OKÓLNIK Nr 63

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 17 października 1953 r.

w sprawie zasad postępowania z materiałami nagromadzonymi na placach budów.

(L. dz. CZZ/23/34290/53)

Praktyka wykazała, że główną przyczyną powstawania poważnych, gospodarczo nieuzasadnionych remanentów materiałów na placach budów jest nieprzestrzeganie postanowienia § 5 instrukcji, w sprawie zasad i trybu postępowania w zakresie ujawniania, upłynniania i zapobiegania tworzeniu się zbędnych i nadmiernych remanentów materiałów w przedsiębiorstwach, podległych Mnistrowi Budownictwa Miast i Osiedli, stanowiącej załącznik do zarządzenia Nr 78 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 18 lipca 1951 r. (Dz. Urz. Min. Bud. M. i O. Nr 8, poz. 75).

W związku z powyższym poleca się, co następuje:

1. Okres składowania materiałów, które nie zostały zapotrzebowane do produkcji, ustala się dla magazynów placów budów na 45 dni.
2. Materiały, co do których nie zanotowano rozchodu w ciągu 45 dni należy w przypadkach gospodarczo uzasadnionych przerzucić do nabliżej położonych miejsc zużycia lub przenieść do baz materiałowych.
3. W innych przypadkach niż wymienione w ust. 2 należy postąpić z tymi materiałami, zgodnie z postanowieniami powołanego na wstępie zarządzenia Nr 78.
4. Dyrektorzy przedsiębiorstw, nadzorowanych przez centralne zarządy wykonawstwa inwestycyjnego, polecą sporządzanie w magazynach na budowach w terminie do dnia 23 każdego miesiąca wykazów materiałów, określonych w ust. 1 i 2. Wykazami należy objąć również te materiały, których rozchód jest niewspółmiernie mały w stosunku do posiadanych zapasów.
5. Dyrektorzy przedsiębiorstw polecą służbie zaopatrzenia i wykonawstwa przeanalizowanie wykazów i w ciągu 7 dni od daty ich sporządzenia — wydanie decyzji o sposobie zagospodarowania materiałów, objętych tymi wykazami, zgodnie z postanowieniami okólnika.
6. W stosunku do pracowników, winnych gospodarczo nieuzasadnionego gromadzenia materiałów na placach budów, należy stosować sankcje administracyjne stosownie do przepisu § 4 zarządzenia Nr 135 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 21 listopada 1951 r. w sprawie racjonalnej gospodarki materiałowej oraz walki z marnotrawstwem materiałów i robót w czasie ich wykonywania (Dz. Urz. Min. Bud. M. i O. Nr 15, poz. 140).
7. Postanowienia okólnika nie naruszają obowiązków, wynikających z zarządzenia Nr 129 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 5 czerwca 1953 r. w sprawie zasad postępowania z remanentami materiałów oraz urządzeniami placu budowy, pozostałymi na placach budów po zakończeniu robót (Dz. Urz. Min. Bud. M. i O. Nr 9, poz. 107).
8. Okólnik obowiązuje od dnia 15 października 1953 r.

Minister R. Piotrowski

177.

PISMO OKÓLNE Nr 97

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 3 października 1953 r.

w sprawie stosowania przewodów z żyłami aluminiowymi w instalacjach elektrycznych w budownictwie.

(L. dz. D.VII/3/9285/53)

Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli — Departament Techniki przypomina o obowiązku przestrzegania:

a) zarządzenia Przewodniczącego P.K.P.G. Nr 51 z dnia 24 lutego 1953 r. w sprawie stosowania przewodów z żyłami aluminiowymi w instalacjach elektrycznych w budynkach mieszkalnych (Biuletyn P.K.P.G. Nr 6, poz. 33);
b) zarządzenia Przewodniczącego P.K.P.G. Nr 148 z dnia 11 czerwca 1953 r. w sprawie stosowania przewodów z żyłami aluminiowymi w instalacjach elektrycznych w pomieszczeniach niemieszkalnych (Biuletyn P.K.P.G. Nr 18, poz. 77).

W celu zapobieżenia niewłaściwej wykładni powołanych na wstępie zarządzeń w przypadkach, gdy w budynku część pomieszczeń przeznaczona jest na cele mieszkalne, a część na cele niemieszkalne, Departament Techniki podaje do wiadomości i stosowania następujące wyjaśnienia Państwowej Inspekcji Energetycznej:

1. W budynkach mieszkalnych zawierających oprócz części mieszkalnej także sklepy — instalacja elektryczna:
   a) w części mieszkalnej zgodnie z § 2 zarządzenia Przewodniczącego P.K.P.G. Nr 51, powinna być wykonywana za pomocą przewodów z żyłami miedzianymi o przekroju 1 mm², a nie większym od 1,5 mm² lub aluminiowymi o przekroju 4,0 mm² i większym.
   b) w pomieszczeniach niemieszkalnych jak w sklepach i ogólnego użytkowania (klatki schodowe, piwnice, strychy , schrony, korytarze itp.) — instalacja elektryczna powinna być projektowana jako wykonana z zastosowaniem przewodów z żyłami aluminiowymi o przekroju równym lub większym od 2,5 mm² (zarządzenie Przewodniczącego P.K.P.G. Nr 148),
   c) jeśli chodzi o pralnie domowe, to w tych pomieszczeniach jako wilgotnych powinny być stosowane przepisy normy PN/E-10-§ 40 oraz pkt. 5,2,3. „Przepisów technicznych dla urządzeń elektrycznych drobnych odbiorców, przyłączonych do sieci elektrycznej niskiego napięcia" (zatwierdzonych przez Ministra Energetyki dnia 4 marca 1953 r., obowiązujących od dnia 1 lipca 1953 r.); przewodów z żyłami aluminio-

wymi zakładać w tych pomieszczeniach nie należy pkt. 12 „Instrukcji Ramowej" stanowiącej załącznik do zarządzenia Przewodniczącego P.K.P.G. Nr 51 oraz obowiązującej również przy stosowaniu zarządzenia Przewodniczącego P.K.P.G. Nr 148).

2. W budynkach mieszkalnych, zawierających oprócz części mieszkalnej część przeznaczoną na cele biurowe, szkolne, przemysłowe oraz ośrodki zdrowia itp.:
   a) w części mieszkalnej, jak pkt. 1 lit. a,
   b) w pomieszczeniach niemieszkalnych przeznaczonych na cele biurowe, szkolne, przemysłowe, ośrodki zdrowia oraz przynależnej do nich części ogólnego użytkowania (jak w pkt. 1 lit. b) — instalacja elektryczna powinna być projektowana jako wykonana za pomocą przewodów z żyłami aluminiowymi o przekroju równym lub większym od 2.5 mm² zgodnie z zarządzeniem Przewodniczącego P.K.P.G. Nr 148.
3. W pomieszczeniach użytku publicznego wilgotnych, jak kuchnie publiczne, łaźnie parowe i pralnie ogólne — instalacje elektrycze należy projektować zgodnie z uwagami zawartymi w ust. 1 lit. c) pisma okólnego.
4. Zgodnie z § 13 „Instrukcji Ramowej" (zarządzenie Przewodniczącego P.K.P.G. Nr 51) doprowadzenia i odprowadzenia do liczników należy projektować jako wykonane za pomocą przewodów z żyłami miedzianymi. Z chwilą rozpoczęcia produkcji końcówek bimetalicznych podłączenia do liczników będzie można wykonywać przewodami z żyłami aluminiowymi pod warunkiem zastosowania tych końcówek.

Dyrektor Departamentu inż. M. Ossowiecki

178

PISMO OKÓLNE Nr 98

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 7 października 1953 r.

w sprawie ewidencji pojazdów mechanicznych

(L .dz. CZT/312/3054/53)

Zgodnie z zarządzeniem Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego z dnia 5 lipca 1953 r. w sprawie zatwierdzenia instrukcji o prowadzeniu ewidencji pojazdów mechanicznych (Mon. Pol. Nr A-77, poz. 923); wszystkie jednostki organizacyjne resortu, posiadające w swoim inwentarzu pojazdy mechaniczne, obowiązane są do założenia i prowadzenia aktualnej ich ewidencji wg instrukcji załączonej do w/wym. zarządzenia.

Przy zakładaniu ewidencji wg stanu na dzień 1.X.1953 r. oraz przy następnych zmianach (zapisanie pojazdu do inwentarza) należy wypełnić kartę ewidencyjną w 3-ch (trzech) egzemplarzach, z których jeden pozostaje w jednostce wypełniającej karty ewidencyjne; drugi egzemplarz należy przekazać nadzorującemu centralnemu zarządowi; trzeci egzemplarz bezpośrednio Centralnemu Zarządowi Transportu Budownictwa Miejskiego — (Warszawa, Pl. Dzierżyńskiego 3/5).

Jednostki organizacyjne na szczeblu Ministerstwa (centralne zarządy) dla własnych pojazdów wypełniają karty ewidencyjne również w trzech egzemplarzach, z których jeden pozostaje w komórce administracyjno-gospodarczej; drugi — w komórce transportu centralnego zarządu; trzeci egzemplarz komórka administracyjno-gospodarcza przesyła do Centralnego Zarządu Transportu Budownictwa Miejskiego.

Zgodnie z § 3 instrukcji Ministerstwa Transportu Drogowego i Lotniczego jednostki prowadzące ewidencję, obowiązane są zawiadamiać wydziały komunikacji drogowej prezydium właściwej rady narodowej o zmianach w stanie posiadania pojazdów mechanicznych oraz charakterystyce i zakwalifikowaniu pojazdów do kategorii.

W związku z tym jednostki prowadzące ewidencję, zawiadamiając wydziały komunikacyjne o zmianach, obowiązane są odpisy zawiadomień przesłać: do nadzorującego centralnego zarządu i Centralnego Zarządu Transportu Budownictwa Miejskiego.

Zawiadomienia o zmianach powinny być przesłane najpóźniej w ciągu tygodnia od chwili zaistnienia zmiany.

Komórkę, której powierzone jest prowadzące ewidencji pojazdów mechanicznych, należy wyposażyć w jeden egzemplarz Monitora Polskiego Nr A-77, z dnia 25 sierpnia 1953 r.

Jednocześnie uchyla się obowiązek składania wykazów kwartalnych zmian ewidencyjnych, wprowadzony pismem b. Ministerstwa Budownictwa — Departament Zaopatrzenia (z dnia 22 czerwca 1949 r. L .dz. D.V./2/1472/49).

Dyrektor
Centralnego Zarządu Transportu B.M.
W. Szymczyk

179.

PISMO OKÓLNE Nr 100

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 19 października 1953 r.

w sprawie Wystawy Techniki Budownictwa.

(L. dz. D.VII/9534/53)

Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli — Departament Techniki zawiadamia, że na stałej Wystawie Techniki Budownictwa został otwarty z początkiem września br. nowy dział Drogowo-Mostowy przedstawiający postęp techniczny w tej dziedzinie.

Przypomina się jednocześnie, że Wystawa Techniki Budownictwa obrazuje w szerokim stopniu nowe osiągnięcia w zakresie organizacji, mechanizacji i stosowania nowych materiałów w budownictwie. Ponieważ spełna ona dużą rolę dydaktyczną, Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli — Departament Techniki zaleca jak najszersze jej propagowanie wśród wszystkich pracowników jednostek podległych Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli ze szczególnym uwzględnieniem grupowego zwiedzania Wystawy w programach zjazdów, kursów, zebrań itp.

Wystawa mieści się w Warszawie przy ul. Wawelskiej 2, czynna jest codziennie nie wyłączając niedziel i świąt od godz. 10 — 18.

Telefon Biura Wystawy 8-11-47.

Wstęp bezpłatny.

Dyrektor Departamentu inż. M. Ossowiecki

KOMUNIKAT I

W Dzienniku Ustaw ogłoszono:

W Nr 42 z 21.IX.53 r. poz. 209 rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej oraz Zdrowia z 3.IX.53 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy w hutach cynku.

W Monitorze Polskim ogłoszono:

W Nr A-83 z 19.IX.53 r. poz. 979 uchwałę Prezydium Rządu Nr 529 z 1.VIII.53 r. w sprawie zapewnienia postępu w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy.

poz. 980 zarządzenie Przewodniczącego PKPG z 16.IX.53 r. w sprawie organizacji i zakresu działania służby bezpieczeństwa i higieny pracy w zakładach pracy.

W Nr A-84 z 20.IX.53 r. poz. 1003 zarządzenie Ministra Przemysłu Materiałów Budowlanych z 21.V.53 r. w sprawie zasad obrotu opakowaniami stosowanymi przy dostawach towaru dokonywanych przez jednostki podległe Ministrowi Przemysłu Materiałów Budowlanych.

W Nr A-85 z 21.IX.53 r. poz. 1008 uchwałę Prezydium Rządu Nr 684 z 12.IX.53 r. w sprawie usprawnienia gospodarki kruszywem naturalnym i jego przewozów drogą kolejową.

Poz. 1011 zarządzenie Nr 121 Prezesa Rady Ministrów z 2.IX.53 r. w sprawie sporządzenia i przeliczenia kosztorysów robót budowlano-montażowych oraz montażu maszyn i urządzeń przemysłowych.

KOMUNIKAT II

Zostały wydane a nie są ogłoszone w Dzienniku Urzędowym następujące akty normatywne:

Zarządzenie Ministra Nr 275
z 5.X.53 r. L. dz. CZT/42/2960/53 w sprawie wprowadzenia dyżurów i przekazywania meldunków przez służby transportowe.

Zarządzenie Ministra Nr 276
z 6.X.53 r. L .dz. D.XIII/1/8616/53 w sprawie zatrudnienia w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych żołnierzy zwalnianych do rezerwy w roku 1953.

Cena 1 zł 50 gr. Druk. Akcydens., W-wa. 4.000. Zam. 2565/X.53 Pap. druk: sat: kl: VII. A1/30 g: 4-B-21389.